

EXPRESS CODZIENNY

Za Redakcją i Wydawnictwem: Stefan Kleczyński, Kielece, ul. Sienkiewicza 32

10 gr

Czwartek 23 czerwca 1938 r.

Nr. 175

Plk. Sławek — marszałkiem Sejmu

Wybór nastąpił 114 głosami przeciw 30, które padły na kontrkandydata, dr. Nowaka ze Śląska

Wczorajsze plenarne posiedzenie Sejmu wzbudziło wielkie zainteresowanie. W kulisach żywo omawiano wszystkie możliwe kandydatury, przy czym przeważało przekonanie, że najpoważniejszym kandydatem jest plk. Sławek.

KTO BĘDZIE KONTRKAN DYDATEM?

Po godz. 10 zakończyły się obrady koła parlamentarnego O.Z.N. Wiadomym się stało, że O.Z.N. pozostawił swoim członkom wolną rękę. Wybór plk. Sławka był więc przesądzony. Zastanawiano się jedynie, kto będzie kontrkandydatem, kto zgłosi inne kandydatury, jak posłowie będą głosować i t. p.

O godz. 10 min. 18 wicemarszałek Schaetzel wznowia posiedzenie i wzywa posłów do zgłaszania kandydatur. Na ławach rządowych zasiadł cały gabinet z premierem gen. Składkowskim na czele.

Gen. Żeligowski zgłasza kandydaturę pos. plk. Sławka. Na sali odzywają się oklaski. Pos. Kopeć zgłasza kandydaturę poła dr. Ignacego Nowaka.

Dalszych kandydatur nie

zgłoszono, wobec czego wicemarszałek Schaetzel zarządził głosowanie kartkami. Po zakończeniu głosowania zarządono przerwę celem obliczenia głosów.

Zanim jeszcze wznowiono obrady już były w kulisach znane wyniki głosowania. Rozległy się dzwonki wzywające posłów na salę obrad.

Wicemarszałek Schaetzel ogłasza wynik głosowania: głosowało 176 posłów, głosów ważnych oddano 144, nieważnych kartek było 32. Bez względu na większość wynosi 73. Plk. Sławek otrzymał 114 głosów, dr. Nowak zaś 30. Marszałkiem Sejmu obrany więc został plk. Walery Sławek. Wynik głosowania Izba przyjęła hucznymi oklaskami.

DWUGODZINNA PRZERWA

Wicemarszałek Schaetzel zapytuje pos. Sławka czy przyjmuje wybór. Pos. Sławek prosi o dwugodzinną przerwę zanim udzieli odpowiedzi.

Wicemarszałek Schaetzel znowu przerywa posiedzenie. W kulisach i bufecie żywo kome-

tuje się wybór. A więc przede wszystkim ustala się kto jak głosował.

CZYJE GŁOSY BYŁY ZA PLK. SŁAWKIEM?

Plk. Sławek otrzymał głosy następujących grup: narodowo-katolickiej, konserwatywów, Jutra Pracy, pułkowników Ukraińców i Żydów. Za dr. Nowakiem głosowała część „Naprawy” oraz demokracji. Kartki białe oddało wielu członków O.Z.N.

NA ZAMEK

Plk. Sławek, jak się okazało, wyjechał zwyczajem ustalonym jeszcze przez marszałka Switalskiego do Prezydenta Rzplitej. Narada na Zamku trwała przeszło godzinę.

Plk. Sławek wrócił i wszedł do gabinetu Marszałka Sejmu w towarzystwie wicemarszałków Schaetzla i Podolskiego oraz pos. Brzęk-Osińskiego, b. sekretarza generalnego B. B., dyr. Biura Sejmu Rutkowskiego oraz radcy Zagórowskiego.

W jakiś czas potem wszedł do gabinetu marszałek Senatu Prystor, by złożyć życzenia swojemu przyjacielowi, nowoobranemu Marszałkowi Sejmu plk.

Sławkowi.

O godz. 1 min. 36 wicemarszałek Schaetzel wznowia posiedzenie i zapytuje plk. Sławka, czy przyjmuje wybór. Pada od powiedź „przyjmuje”.

Wicemarszałek Schaetzel składa przewodnictwo w ręce marszałka Sławka. Przy hucznych oklaskach Izby plk. Sławek zajmuje miejsce na fotelu marszałkowskim, po czym wygłasza następujące krótkie przemówienie.

PRZEMÓWIENIE MARSZAŁKA SŁAWKA

„Obejmuję stanowisko Marszałka w związku z ciężką stratą, jaką poniósł Sejm i Polska.

Izba w pierwszej części obecnego posiedzenia w dniu wczorajszym oddała hołd zmarłemu Marszałkowi, któregośmy wszyscy otaczali tak serdecznym uczuciem, a który tak mądrze i godnie sprawował swój urząd.

— Izba, powołując mnie na stanowisko Marszałka, okazała mi zaufanie, za które serdecznie dziękuję, — a zarazem włożyła poważny obowiązek kierowania jej pracami. Wywiązać się z tego obowiązku — rzecz prosta — zależeć będzie nie tylko ode mnie, ale — i przede wszystkim — od szczerej i pełnej otwartości współpracy ze strony Panów.

Za pierwsze swoje zadanie uważać będą przestrzeganie praw ustrojowych w ustawie konstytucyjnej zawartych, a określających zakres prac, obowiązków i praw Izby.

Porządek dzienny został wy-czerpany. O terminie i porządku dziennym następnego posiedzenia będą Panowie Posłowie zawiadomieni na piśmie. Zamykam posiedzenie”. (Oklaski).

Marszałek Sławek należy do najstarszych i najbliższych współpracowników Marszałka Piłsudskiego. Stał u Jego boku w okresie P. P. S., następnie Legionów, budowy Niepodległości.

Marszałek Sławek był kilkakrotnie premierem. Ostatnio stał na czele Rządu w czasie, gdy umarł Marszałek Piłsudski. Plk. Sławek był twórcą i prezesem B. B. Jest jednym z autorów obowiązującej Konstytucji oraz ordynacji wyborczej do Izby Ustawodawczych. W ostatnich trzech latach nie brał czynnego udziału w życiu politycznym. Nie zabierał ani razu głosu w Sejmie, ale wiadomo, że odnosił się krytycznie do bardzo wielu posunięć ostatnich rządów. Nie krył przede wszystkim swojego krytycznego stosunku do O. Z. N.

Dokoła osoby plk. Sławka skupiały się różne opozycyjne nastawione grupy w Sejmie. Wybór plk. Sławka, ojca ducha obecnego Izby Ustawodawczych ma więc szczególną wagę.

Do p. pos. Kopia zwrócił się przedstawiciel Klubu Sprawodawców Parlamentarnych z prośbą o wyjaśnienie znaczenia politycznego postawionej przez niego kandydatury pos. dr. Nowaka na marszałka Sejmu.

— Zapytuje pan dlaczego postawiłam kandydaturę pos. dr. Nowaka na marszałka Sejmu.

— Zwyczajem parlamentarnym stanowisko marszałka Sejmu powierzane jest członkowi najsilniejszego ugrupowania Izby. Jak panu dobrze wiadomo klub poselski Obozu Zjednoczenia Narodowego udowodnił raz jeszcze, że jako zespół polityczny na terenie parlamentu nie istnieje.

— Słusznie uwaga skierowana została na wybór takiej osoby, która by dawała rękojmię utrzymania powagi i niezależności Sejmu jako konstytucyjnie przewidzianego organu państwa. Uważam jednak iż poza tymi walorami nowy marszałek Sejmu powinien w zbliżającym się trudnym okresie czasu położyć szczególny nacisk na skierowanie prac Izby na tory zmiany obecnie obowiązującej ordynacji wyborczej do Sejmu co winno być nie tylko najważniejszym, ale i najpilniejszym naszym zadaniem.

Z tych względów postawiłam kandydaturę dr. Ignacego Nowaka. Jak pan widzi wynik głosowania wskazuje, że ten punkt widzenia nie jest w Sejmie odosobniony.

Utonęło 30 wieśniaków

podczas przeprawy przez Bug

BRZEŚĆ n/B. W dniu wczorajszym w godzinach rannych w miejscowości Orla powiatu brzeskiego wydarzył się tragiczny wypadek zatonięcia 30-tu wieśniaków.

Miejscowi rolnicy przeprawiali się w dużej łodzi przez

Bug, na sianokosy po drugiej stronie rzeki.

Na środku rzeki wyłamało się dno łodzi i wszyscy jadący wpadli do wody. Z 30-tu jadących łodzią wieśniaków nie uratował się ani jeden. Również nie wydobyto dotąd żadnych

zwłok.

Rzeka Bug w miejscu, w którym przeprawiali się wieśniacy jest bardzo głęboka i posiada liczne wiry.

Wieś Orla, licząca 59 gospodarstw, pogrążona jest w głębokiej żałobie.

Plan złagodzenia okrucieństw wojny

proponuje państwu rząd angielski

LONDYN. W Izbie Gmin odbyła się we wtorek wieczór na żądanie Labour Party debata zagraniczna. Rozpoczął ją poseł socjalistyczny Noel Baker, który ograniczył się do uwag ogólnych na temat okrucieństw wojny w Abisynii, Chinach i Hiszpanii, potępiając przy tym politykę agresji poświęcił specjalną uwagę sprawie bombardowania ludności cywilnej i statków handlowych.

Bezpośrednio po jego przemówieniu odpowiedział imieniem rządu premier Chamberlain, który zgodził się z uwagami ogólnymi swego przedmówcy i zapewnił Izbę, że rząd angielski przygotowuje plan dotyczący

złagodzenia okrucieństwa wojny, który to zamierza przedłożyć innym rządów do przyjęcia. Przyjęcie tych propozycji zależy będzie od ogólnej atmosfery międzynarodowej, której poprawa jest jednym z celów polityki angielskiej.

Premier dalej omówił obszerne stanowisko rządów w kwestii ataków powietrznych na angielski statek handlowy, które określił jako całkowicie bezprawne. Jednak równocześnie ponownie stwierdził, że rząd angielski nie rozporządza środkami ochrony tych statków w portach hiszpańskich. W każdym razie odwołanie angielskiego

przedstawiciela dyplomatycznego przy rządzie gen. Franco nie doprowadziłoby do wojny.

Dopóki wojna trwa, incydenty muszą się zdarzać, zadaniem rządu jest jednak przestrzeganie polityki nieinterwencji.

Polityka rządu angielskiego dąży do przyspieszenia zakończenia wojny domowej w Hiszpanii. W tej kwestii wszystko, co rząd angielski może uczynić to sondowanie od czasu do czasu obu stron, by skorzystać z każdej nadarzającej się sposobności i każdej sprzyjającej okoliczności, i bądź to na własną rękę bądź też wspólnie z innymi rządami, doprowadzić do zakończenia wojny domowej.

Z oświadczenia premiera wynika, że rząd angielski skrupulatnie powstrzymuje się od wprowadzenia jakichkolwiek nowych elementów politycznych do obecnej sytuacji międzynarodowej.

Nad oświadczeniem premiera wywiązała się ponownie dyskusja, którą zapoczątkował przewodca opozycji Izby sir Archibald Sinclair.

Demonstracyjny wniosek, zgłoszony przez Labour Party, o skreślenie 100 funt. z budżetu min. spr. zagr., a zgłoszony przed przemówieniem premiera, został odrzucony 278 głosami przeciwko 48.

PEŁNA TABELA LOTERII

Pierwsza klasa -- 1-szy dzień ciągnięcia

I i II ciągnięcie

GŁÓWNE WYGRANE

Stała dzienna wygrana zł. 5000 padła na nr. 56544

Zł. 15.000 na nr. 21023

Zł. 1.000 na nr-y: 795 28204 44965 85500

Zł. 500 na nr-y: 27311 67713 139063 91129

Zł. 250 na nr-y: 836 2427 6155 8623 9199

Zł. 125 na nr-y: 2128 83312 38533 49372 50586 53445

Zł. 62,50 na nr-y: 11105 130194 143901

Zł. 31,25 na nr. 87833

Zł. 2.000 na nr. 126892 159048

Zł. 430,44 na nr-y: 63295 68876 78978 80574 8074582163

Zł. 777,77 na nr-y: 91581 91881 108593 108974 111170

Zł. 11810 na nr-y: 11966 11944 120834 122914 130344 142004

Zł. 527,53 na nr-y: 155245 156706

Wygrane po zł 125

87 318 2369 639 3213 382 774 834

4003 88 717 5087 6171 39 289 810 1297

10071 223 463 584 11225 311 505 871

8180 790 9020 236

12228 336 806 908 13201 302 482 827 91

976 14396 723 15016 227 302 86 521 16401

35 607 755 1281 18 333 18776 19163

20278 437 929 21052 549 842 79 987 22228

132 48 484 500 23183 539 845 24434 25040 208

739 26517 217 954 25117 503 88 29963

30410 32581 33583 885 84073 283 35136 258

104 639 38058 727 37416 75

38544 647 39028 130 658

40212 788 41116 46 81 501 679 989

12614 44148 818 45478 46016 51 638 879

14 47077 780 48829 77 49104 791

50023 165 377 95 511 51516 937 52007

441 53288 410 877 54328 55083 407 913

56119 843 58469 59014 271 307

60151 242 354 423 6202 64866 65346

36940 67140 304 734 68186 592 69209 633

30

70293 489 550 90 72754 872 930 73176

74025 32 344 49 614 75042 259 541

76135 521 692 77469 78154 359 621

79726

81458 82249 700 83468 996 84200 604

749 85328 86206 417 87054 973 88914 89034

90048 319 421 712 800 91504 873 946

92019 380 583 712 30 93002 203 94442 568

801 95465 900 96242 363 97572 607 723

98555 99144

103035 942 102129 606 919 103051 314

677 84 844 104053 105155 486 519 106555

976 107822 108560 960

110718 814 111673 765 113348 955

115158 321 614 116014 333 440 836 117028 339

782 828 118426 858

120122 121486 298 721 85 124414 125024 85

126218 414 127286 128210 704

130450 131051 715 74 905 132150 372 519

133205 340 87 559 134286 829 136440 88

137115 318 737 138450 780 139651 985

140914 141617 974 142646 144921 146058

225 431 61 417 503 147305 877 148144 339

150028 334 505 628 784 151612

152750 154057 330 607 757 155215 156302

55 158709 159355 420

Wygrane po zł 62,50

91 147 214 81 569 644 893 948 1117

21 97 251 517 69 688 22230 546 744 812

28 3027 180 428 66 573 640 711 64 74

4058 78 351 563 5113 413 675 78 6063

340 98 810 910 59 7453 60 592 616 870

8101 422 37 567 610 61 706 65 9031 129

222 73 444 84 637 751 821

10049 85 146 73 214 20 443 535 80

810 13 17 911 81 11067 73 176 499 684

808 943 12451 574 621 99 752 54 914

13006 18 351 520 672 857 74 14071 228 39

694 7 828 62 81 15014 17 235 378 415

19 6 83 731 50 91 16 116 330 591 645

704 989 17477 87 514 659 733 838 940 48

18137 288 532 602 710 867 19019 29 153

239 517 627 870

20249 670 2110 47 343 76 89 544 99

6201 885 22151 300 451 68 92 536 881 952

25001 22 36 64 150 81 88 202 49 88 303

44 495 740 24721 69 887 992 25003 42 483

844 60 912 26055 133 59 644 789 27047 59

90 156 271 381 412 646 90 200 28258 319

33 84 661 63 860 29284 484 564

III ciągnięcie

Wygrane po zł 125

1071 979 2101 572 3630 899 4092 692

5088 96 395 7587 8278 814 9177

10547 693 11809 13083 107 15074 231 57

442 16392 17971 18777 19169 956

20523 22193 25163 688 857 26151 27132

766 28201

32830 33024 722 36164 37150 695 831 47

38106

40360 919 41380 42140 753 970 43134 471

44078 540 47276 938 48439 49029 261 98

50338 63 478 52599 972 54417 806 56353

57677

60023 61644 62002 63064 116 248 86 779

64610 823 65722 43 67694 68749

70200 984 73470 78647 77352

82112 83560 84394 86125 87753 89588

90832 926 91439 729 93518 97499 512

98246 720 952 61 99084 817

100409 766 102806 103157 104091 105233

106610 108212 109364 667

110188 112751 551 113190 115706 116273

620 931 119123 70

120075 21515 122575 899 123575 125778

127562 129914

130358 994 131973 134442 136986 139684

140192 141014 142559 861 143474 700

145455 146165 749 148735

150165 152231 424 154790 155063 93

158376 159974

Wygrane po zł 62,50

114 222 310 724 2046 164 523 703 3245 47

401 599 4374 511 5069 132 579 6021 875

708 86 745 896 8007 124 818 61 9153 346

608 918

10631 11177 876 12052 259 340 13349 61

575 990 14079 98 257 15269 583 651 862

16013 31 90 105 865 908 17557 71 18144 63

631 19642 58 722 809 945

20164 431 516 21359 22394 23533 24578

609 863 68 910 25386 970 26210 347 870

27036 144 265 503 69 645 724 905 28015

386 457

30231 526 741 31389 910 32026 284 33024

320 632 894 34331 35020 234 445 533 618

36192 504 791 37279 556 731 38177 743 60

39054 180

40057 314 41148 404 5 18 42053 120 302

608 43100 297 858 44065 340 525 45027

46399 578 881 47120 21 50 48239 61 537

703 49548 50 879

51050 488 520 767 52198 529 53372 947

54699 55190 366 488 535 799 829 980 56029

678 58385 59273 963

60135 687 772 61454 964 82 62286 570

63233 979 64129 705 65023 211 66110 31

364 67099 523 68166 340 483 69115 537 77

674 77 203 16 74000 247 493 75360 76332

73442 73 873 78595 79074 220 739 932 79

80037 81203 772 950 82618 821 928 83326

84096 335 86001 48 160 422 88006 285 698

89184

90818 91259 402 24 566 93190 94178 577

925 95565 96315 571 683 97302 5 935 98109

507 22 662 829

100537 686 772 101083 232 43 821 98

102240 295 732 103973 105798 106069 469

542 939 109333

110334 438 901 42 11148 305 112517 76

113332 853 114859 115247 116606 43 761

838 117308 80 410 732 118300 119188 808

120353 122085 123448 623 124738 125813

948 126083 87 316 30 542 913 127143 245

395 538 798 822 128541 995 129010 370 754

110390 457 884 131902 99 132212 18 77

85 665 922 133025 134235 303 444 135195

308 662 954 136898 137058 264 138072 83

765 139499

140889 141247 553 142555 873 143133 49

144591 876 958 145163 709 846 955 146716

26 888 147116 44 72 471 148341 637 149500

150285 687 941 151054 136 76 882 152210

462 534 72 667 921 153078 72 78 376 412

574 154119 40 385 98 523 799 956 155355

451 764 915 156189 430 158205 159313 71

444

IV ciągnięcie

GŁÓWNE WYGRANE

Stała dzienna wygrana zł. 20000 na nr. 125032

Zł. 15000 na nr. 28581

Zł. 10000 na nr. 52482

Zł. 5000 na nr-y: 22190 68146 89678

Zł. 1000 na nr-y: 42110 48705 59244 67396

69267 142059

Zł. 500 na nr-y: 22351 58546 72188 119624

130797 143579

Zł. 250 na nr-y: 10759 11448 16651 19816 31267

47064 68039 72388 74033 83817 91658 94027 98544

98729 103019 107401 117332 122566 126092 127878

130876 137515 139134 143958 144667 145444 145534

145716 148860 150491

Wygrane po zł 125

1211 472 4602 796 3404 786 843 4765

5061 966 7130 8090 421 9104

10601 969 1119 0816 757 13783 14015

960 15726 53 16852 19335 64

20138 81 21362 22160 733 24460 27262

762 822 49 26628 712 29220 406 78 914

30111 675 3034 484 851 33146 548 34801

36270 520 37390

40550 42776 44640 45327 687 46514 89

607 57 60 47434 49689

Śmierć grozi członkom „Białych kapturew”

Prokurator Francji już przygotował akt oskarżenia

PARYŻ. Prokurator republiki podpisał wczoraj wieczorem dodatkowy akt oskarżenia w którym osadzonym już w więzieniu członkom organiza-

cji CSAR zarzucana jest zbrodnia spisku i zamachu przeciwko rządowi.

Akt oskarżenia powołuje się na artykuły 87, 89 i 91 kodeksu karnego. Jeżeli oskarżeni uznani zostaną winnymi, to w myśl tych artykułów wymierzona zostanie im najwyższa kara deportacji i co najmniej kary więzienia od roku do lat pię-

ciu.

Jeżeli zaś uznani zostaną winnymi zbrodni, przewidzianej w artykule 91, mówiącym o zamachu, celem którego jest wy-

wołanie wojny domowej i uzbrojenie jednej części ludności przeciwko drugiej, oskarżonym może być wymierzona kara śmierci.

Samolot uznany za stracony

SANTIAGO. (Chili) Samolot komunikacyjny towarzysza „La Panagra”, o którym od niedzieli nie ma wiadomości, mimo skrupulatnych poszukiwań, uznany został za stracony.

Wesoły Kacik

Jedwabny krawat

Do galanteryjnego sklepu wszedł klient i poprosił o krawat.

Subiekt postawił na ladzie pudełko krawatów. Klient wybrał sobie jaskrawy, czerwony w zielone paski i spytał o cenę.

— Siedem złotych — oznajmił gruby właściciel sklepu.

— Siedem złotych? — zaczął się targować klient. — Za co siedem złotych? Mój kolega kupił na ulicy za złotówkę taki sam krawat!

Właściciel sklepu aż poczerwieniał z oburzenia.

— Taki sam? Taki sam?

Czy pan wie, jakie krawaty sprzedają na ulicy? Szmaty, a nie krawaty! A to jest czysty jedwab! Pan się powiesi na tym krawacie, a on się nie zgnie! Jak można w ogóle porównać! Mnie krew zalewa, kiedy słyszę coś podobnego! Ha, ha, ha! Na ulicy za złotówkę! Jedwabny krawat! Zaraz panu pokazę, jakie krawaty sprzedają za złotówkę! Zaraz panu przyłożę: u mnie to leży, w kantorku, jako szmela!

I trzęsąc się ze zdenerwowania kupiec wybiegł do kantorku za sklepem.

Milczący dotychczas subiekt ożywił się nagle. Oczy zaczęły mu latać niespokojnie.

— Tss... — syknął na klienta, zerkając na drzwi kantorku. — Bierz pan prędzej ten krawat! Prędzej!

— Co? Jak? — zaniepokoił się klient.

— Bierz pan prędzej, za nim stary nie wrócił — gorączkował się subiekt. — Ja też muszę żyć... On mi płaci takie grosze, że trudno być uczciwym!... Prędzej! Dawaj pan trzy złote!... No już! Bo stary wejdzie! Klienta aż zaparło.

— Ale...

— Co „ale”?... Co to pana obchodzi? Cały grzech idzie na moje sumienie! Ja kradnę, a nie pan! No już! Nie ma chwili do stracenia! Daje pan czy nie?

Klient szybko wyjął trzy złote, wsunął krawat do kieszeni i zarumieniony ze wzruszenia, wybiegł ze sklepu.

W drzwiach kantorku stanął gruby właściciel sklepu.

— No co? — spytał.

— Sprzedałem — odpowiedział spokojnie subiekt.

— Za ile?

— Trzy złote.

Gruby właściciel sklepu uśmiechnął się zadowolony.

— Wcale nieźle... To jest jedyny sposób, żeby coś sprzedać. Kradziony towar prędko się kupuje i nie ma czasu na targi.

Napoleon Sadek.

Usiłował porwać syna miliarderki

Policja wpadła na trop gangstera i narazie uchroniła chłopca

LONDYN. „Daily Mail” podaje sensacyjną wiadomość, iż Scotland Yard otrzymał doniesienie o groźbie porwania 2-letniego synka hrabiego i hrabiny Reventlow — Haugwitz.

Reventlow jest lepiej znana z panińskiego nazwiska Barbara Hutton, jako najbogatsza swejgo czasu pana Ameryki, która w r. 1933 najpierw wyszła za

mąż za księcia Mdivani, gruzi- na, ale z którym po krótkim po- życiu rozwiodła się i w ciągu 24 godzin poślubiła w r. 1935 arystokratę duńskiego hr. Re- ventlow — Haugwitz.

Barbara Hutton zamieszkuje z mężem w Londynie, gdzie nie dawno wybudowała pałac w Re- gent Parku. Dziecko państwa Haugwitz, dwuletni chłopiec

Lance otaczany jest specjalną opieką.

Przygotowywane porwanie chłopca, na którego trop wpadł Scotland Yard, miał wykonać specjalnie przybyły w tym celu do Londynu osobnik.

Scotland Yard, posiadający w swej bogatej kartotece krymi- nalnej podobiznę tego groźnego gangstera, rozesłał ją natych-

miast do wszystkich portów i lotnisk, polecając aby osobnik ten, o ile wylądował, został niezwłocznie aresztowany i pod silną eskortą odstawiony do Londynu.

Nazwewnątrz domu państwa Reventlow — Haugwitz w Re- gent Parku ustawiono posterunki policyjne, czuwające dzień i noc.

Aktor filmowy-amant-uwodziciel

stał przed sądem pod zarzutem dokonania niecznych czynów

Głośna sprawa znanego aktora Zbigniewa Drzymuchowskiego, występującego w świecie filmowym pod pseudonimem Andrzeja Karewicz, znalazła się wczoraj na wokandzie Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

Jak wiadomo, Karewicz został skazany przed kilku mie-

siącami przez Sąd Okręgowy w Warszawie na 5 lat więzie- nia i pozbawienie praw za znie- wolenie niepełna 15-letniej uc- czennicy Danuty D.

Karewicz, odgrywający w filmach mimo swoich 45 lat życia rolę amanta, cieszył się znaczną popularnością z powodu urody i dystygowanej postawy.

Skromne jego mieszkanie przy ul. Mokotowskiej było tłumnie odwiedzane przeważnie przez dorastające panienki, wśród których rozszło się, że piękny amant nie skąpi swym wielbicielkom autografów i fotografii z dedykacjami.

Co poprzedzało udzielenie au- tografu, to już było osłonięte tajemnicą czterech ścian i zasuniętych rolet.

Danuta D., córka przodowni- ka policji, zapragnęła zabłysnąć wobec koleżanek posiadaniem autografu Karewicza i zdecydowała się pójść do głośnego gwiazdora. Nie była jednak sama.

Wyczuwając jakby niebez- pieczeństwo przekroczyła próg

mieszkania Karewicza w towa- rzystwie swej rówieśnicy. Ka- rewicz przyjął obie panienki z wyszukaną elegancją.

Po krótkiej chwili pod błahym pretekstem wysłał koleżankę Danutę D. na miasto.

Dojrzały mężczyzna, zresztą, mający już 17-letnią córkę i młodszą pensjonarkę zostali sam na sam.

Przebieg tego spotkania kryje tajemnica zamkniętych drzwi procesu sądowego.

Faktem jest, że po wizycie u Karewicza i zdobyciu fotografii z dedykacją Danuta D. zaczęła zmieniać się z dnia na dzień. Zauważyli to rodzice i zaprowa- dzili panienkę do lekarzy.

Dwóch lekarzy orzekło, że dziewczynka ma... anemię.

Trzeci dopiero przedstawił ro- dzicom dziewczynki, iż wkoń- cie ona sama zostanie matką.

Przerażony ojciec Danuty D. wydobyl od niej tajemnicę spot- kania z Karewiczem. Zawiado- miono prokuratora, który wy- dał zezwolenie na przerwanie ciąży. Zabiegu dokonano.

Za Karewiczem, który przez pewien czas ukrywał się, zarzą- dzono pościg.

Wyjaśniał on, że dziewczyn- ka przyszła sama. Nie podej- rzewał, iż nie ma ukończonych 15 lat, bo właśnie zachowanie panienki było nawet wyzywają- cące.

Okazało się jednak, że Danu- ta D. nie była jedyną osobą, któ- ra wyniosła z mieszkania Ka- rewicza jego fotografię i własną hańbę.

Sąd Okręgowy wymierzył wy- stępnemu amantowi surową ka- rę 5 lat więzienia. Od tego wy- roku zaapelował skazany aktor.

Wczorajszej rozprawie, która odbywała się również przy za- mkniętych drzwiach, przewodni- czył wiceprezes Gacek. Oskar- żonego bronili adw. Skoczyński i Marek Frenkiel.

Ze strony oskarżenia powo- łano dodatkowego świadka, kie- rowniczkę zakładu dla dzie- wcząt na Okęciu, która zna tajem- nicę niejednej ze swych wychow- anek „ofiar praktyk Karewi- cza.

Za zamordowanie żony został skazany na 7 lat więzienia

Wczoraj Sąd Apelacyjny w Warszawie rozpoznawał spra- wę Wincentego Campioniego, skazanego na 7 lat więzienia za zabójstwo swej żony, właściciel- ki sklepu mydlarskiego przy ul. Grzybowskiej.

Ponura ta sprawa ujawniła tragedię małżonków Campioni- on, epileptyk i niedorozwinię- ty ożenił się ze znacznie starszą kobietą, pragnąc zdobyć tą dro- gą utrzymanie, którego nie u- miał sobie zapewnić własną pra- cą.

Z takich pobudek skojarzo- ne małżeństwo stało się piekłem dla obu stron: awanturom i pre- tensjom nie było końca.

Pewnego dnia po sprzeczce żona Campioniego, która była już w ostatnim miesiącu ciąży, znalazła się na ulicy. Campioni podbiegł do niej i wystrzelił kil- kakrotnie. Ranną przewiezio- no do szpitala. Tam lekarze dokonali przede wszystkim usu- niecia płodu, który jak się oka- zało, był również przestrzelony. Dziecko udało się mimo to ura-

tować i pozostaje ono do dzisiej- szego dnia przy życiu. Cam- pioniova zmarła.

Sąd Okręgowy uznał, że Cam- pionio działał nie mając pełni władz psychicznych i dlatego tylko wymierzył mu karę 7 lat więzienia.

Obrona stoi na stanowisku, że Campioni działał ponadto pod wpływem silnego wzrusze- nia psychicznego i kara winna mu być złagodzona.

GIEŁDA

Papiery procentowe: 4 proc. Poż. Dolarowa 42.40; 3 proc. Poż. Inwestycyjna I em. 81.38; 3 proc. Poż. Inwestycyjna II em. 82.38; 5 proc. Poż. Konwersyjna 70.75; 4.5 proc. Listy Zast. Ziemi 64.75; 4.5 proc. Wewn. Poż. Państw. 65.50.
Akcje: Bank Polski 119; Ostrowiec 57.25; Tow. Warsz. Kopaln. Węgla 27.50.

Przy artretyzmie, reumatyzmie, złej przemianie materii

kąpiele siarczane są jednym z najskuteczniejszych środków, znanych już w odległej starożytności. Nie każdy jednak ma możliwość wyjazdu do zdrojowisk, by doznać ulgi w swoich cierpieniach. Każdy jednak może prze- prowadzić kurację u siebie w domu,

bez względu na porę roku stosując kąpiele balsamiczne i siarkowe „Joker” w postaci iajczek do wanny, wyrobu Lab. Chem. „M-rena” — Warszawa, ul. Hoża 41, telefon 9.45.92. Cena kąpeli na jedną wan- nę zł. 1.20. Do nabycia w aptekach i drogeriach.

Z. KAMINSKA

Dziewczyna do wszystkiego

niezwykle duże pięknej dziewczyny
na wielkomiejskim bruku

— Dla pani wszystko zrobię!
Ruszyliśmy. Pojechaliśmy Lesznem w dalszym ciągu.

— Poco pan jedzie w tę stronę? Późno już! Muszę wrócić do domu!

— Mamy czas! Jeszcze nawet jedenastej nie ma!

— Bramę mi zamknął!

— Dozorca otworzy.

— Nie chcę wracać po zamknięciu bramy!

— Raz nie szkodzi!

Co było gadać z pijanym. Pomyślałam, że trochę go wiatr obłeci, to mu łatwiej przejdzie. Kierował dobrze, jechał dosyć ostrożnie, sygnały dawał często na każdym rogu, jak to było w przepisach.

Wjechaliśmy w jakąś zupełnie ciemną uliczkę i stanęliśmy.

— No, a teraz się pan przewietrzył — mówię do niego — i czas będzie wracać do domu!

— Teraz sobie odpoczniemy! Przesiadziemy się do środka. Tutaj jest wygodniej.

— I tu jest dobrze. Nie warto się przesiadać. Przecież nie ma pan zamiaru nocować w swoim samochodzie na powietrzu. I ja już nie mam czasu. Daleko do domu! Niech pan lepiej nie zwleka i podwiezie mnie do miasta.

— E, nie! Teraz muszę dostać buzi od mojej pięknej Frani!

— Dobrze, dobrze, dostanie pan buzi — mówię do niego, — ale jak mnie pan podwiezie do domu. Zgoda?

— Nie! Tu jest spokojnie! Psa z kulawą nogą nie widać! Nikt tu nam nie przeszkodzi!

Domyślałam się do czego zmierza. Nie darmo przypomniała mi się pierwsza wycieczka, przez którą tyle wycierpiałam. Teraz dopiero uprzytomniłam sobie aż nadto jasno, że kobiecie nie wolno korzystać z żadnych kolacyjek i podarunków od mężczyzny, bo za wszystko trzeba płacić. Nie ma nic darmo!

Powiadam do niego:

— Rozumiem, że panu się należy za to, co pan wydał na mnie, wynagrodzenie. Ale ja takiego wynagrodzenia, jakie pan chce, dać nie mogę. Wiem dokładnie, ile pan wydał i to panu zwrócę...

— Co pani będzie opowiadała o jakichś pieniądzech?

— Dla mnie moja uczciwość ma większą cenę, niż to, co pan wydał. Przecież pan nie ma chyba zamiaru wyzyskiwać bezrobotną, jaką jestem. Ratował mnie pan od głodowej śmierci, ale chce pan mnie za to zaraz zepchnąć w bagno? Czy panu nie byłoby

wstyd, że pan skorzystał w takiej sytuacji z mojej bezbronności i z mojego nieszczęścia?

Widocznie to, co mówiłam, trafiało do jego serca. Zawstydił się jakby. Spoglądał na mnie z boku i wargi przygryzał.

— Pani ma rację — powiedział nareszcie. — Swinią nie jestem. Jedziemy do domu. Odwiozę panią... Podobają mi się pani bardzo!.. Zebym nie był żonaty, tobym nie chciał innej za żonę!..

Teraz dopiero przypadkiem wygadał się, że jest żonaty! A kawalera udawał!

— Człowieka czasem tak zamroczy. Właśnie tak ze mną się stało!.. Ale lepiej nie mówmy o tym, bo się we mnie znów wszystko zagotuje!

Ruszył i już nic nie odzywał się do mnie aż do samego domu.

Kiedyśmy stanęli zapytał:

— Nie gniewa się pani na mnie? I spotkamy się jeszcze?

— Czemu nie? Chętnie! Bardzo panu dziękuję!

— A o tym długu niech pani lepiej nic nie mówi! Więcej człowiek straci na nic i tylko uchla się. A tak przynajmniej ktoś miał z tego pożytek... Głódny. I ja byłem głodny, rozumiem, co to znaczy.

Pocałował mnie nawet w rękę na dobranoc!

Sama nie wiem, czy tak mi poszło gładko dlatego, że był po pijacku rozczerwony, czy może dlatego, że był za mało pijany?

Człowiek odczepił się od jednej nieprzyjemności, ale nie mogłam odczepić myśli od Gacka, od jego groźby, od tego, co on powiedział, że Józek został aresztowany za zamordowanie Kusprzaka.

Wydawało mi się to jakąś straszną bajką.

Jakbym weszła do jakichś okropnych piwnic i miała wrażenie, że błądzą po długich ciemnych korytarzach i nie mogę znaleźć wyjścia. Coraz wra-

cam do tego samego miejsca: do zamordowanego Kusprzaka, koło którego wszystko się płacze!

Przecież Sstefczykowski mógł choćby przypadkiem powiedzieć moje nazwisko sędziemu, a sędzia jak je usłyszy, to na pewno każe mnie aresztować. Już miał mnie w podejrzeniu, a znajoma złodziejka i mordercy będzie mu się wydawała napewno winna!

A tu pracy nie ma, pieniędzy nie ma, gospodyni na karku i jeszcze Gacek i to wszystko!

Aż mi się w głowie mieszało!

Wolałabym teraz uciec na wieś, ale za co? I co będzie z Rysiem?

Kiedy tak się wszystko na człowieka zwały, to mu tak życie obrzydnie, że... ehl! Czasem niewiadomo za co się tak człowiek morduje! Chyba za te ciężkie grzechy, których narobił w swoim życiu!

Powiedziałam sobie, że jak będę tak o wszystkim naraz myślała, to chyba bziaka dostanę. I ułożyłam sobie, że przede wszystkim pierwsza myśl o tym, żeby dostać pracę. Wszystko inne w rękach Boga!

Głodna narazie nie byłam, można było wytrzymać dzień, dwa... trzy.

Starałam się nie myśleć o niczym innym. Wstałam wcześniej, żeby znów wystawać na Jasnej, aż się coś trafi.

Ledwie weszłam do bramy, natknęłam się na dozorczynię. Zatrzymała mnie.

— No i co, moja pani? — powiedziała — To i aresztowali tego mordercę! Ale tyle było gadania, tyle podejrzeń! Że to tyłu ludzi naszarpią jęzorami, chociaż nic nie wiadomo!

Właściwie to chciałam jej coś burknąć niegrzecznego, żeby mi nie zwracała głowy, ale wolałam być z nią w zgodzie.

— Nie mam głowy, żeby myśleć o tym — powiedziałam — pracy szukam i znaleźć nie mogę! To dla mnie ważniejsze!

— Ano, żeby nie do sklepu, tylko do obowiązku, tobym coś dla pani miała — ona na to.

— Gdzie? — ucieszyłam się nadzieją. — Niechże mi pani powie! Ledwie już na nogach się trzymam, a nie znaleźć nie mogę.

— Ale to nie na sklepową, tylko do obowiązku!

— Ależ bardzo dobrze! Na każdą robotę pójde.

— Zaraz w sąsiednim domu dziewczyny potrzebują. Wiele nie zapłacą, bo to urzędnik, ale zawsze.

Aż jakiegoś drżenia dostałam z radości. Dala mi numer mieszkania, jak się nazywają. Nie pytałam się nawet, jacy ludzie! Wszystko mi było jedno, byle się nareszcie dostać do roboty, mieć co jeść!

Poszłam zaraz, chociaż była wczesna godzina.

Otworzyła mi drzwi jeszcze młoda kobieta, ale błada jak ściana, potargana, w brudnym, poplamionym szlafroku, aż przykro było patrzeć.

(Dalszy ciąg jutro)

Śmierć doktora Wu

Tajemnicze wywiady japońskiego

Agenci Karaputo donieśli mi, że doktor Wu często odwiedza przedsiębiorcę okrętowego Czen-Fu. To mocno zaintrygowało Karaputo.

4.

— Jakie interesy prowadzi doktor Wu z bogatym Chińczykiem? Co za sprawy łączą tych ludzi? — dziwił się Karaputo.

— Czy ten bogaty przedsiębiorca okrętowy miałby być równie człowiekiem San-Yena?

Nie, jest to niemożliwe, nie wyobrażam sobie, aby Czen-Fu, o którym opowiadają, że ceni pieniądze nade wszystko, chciałby się mieszać w niebezpieczne sprawy polityczne i narażać tym swe przedsiębiorstwo i majątek na zagładę.

Ponieważ sprawa ta, jak już wspomnieliśmy, mocno intrygowała Karaputo, polecił swoim agentom, aby za wszelką cenę dowiedzieli się, o czym konferyuje doktor Wu z bogatym przedsiębiorcą okrętowym.

Ale agenci japońscy nie zdawali tego ustalić. Przepytywali służbę Czen-Fu jak i portiera hotelu, w którym mieszkał doktor Wu. Nic się jednak od nich nie dowiedzieli, ponieważ nikt z nich nie wiedział w jakim celu doktor Wu odwiedza Czen-Fu.

Tylko jedno ustalili agenci: doktor Wu co pewien czas wyjeżdża z Szanghaju na kilka dni i po powrocie składa wizytę przedsiębiorcy okrętowemu.

W międzyczasie Karaputo zdołał uzyskać wiadomości, że w biednych dzielnicach Szangha-

ju wre, że jacyś tajemniczy osobnicy rozdzielają broń wśród kulisów. Opowiadano tam sobie szeptem o przygotowywaniu się powstaniu przeciwko najeźdźcy, o wyrznięciu w pień wszystkich Japończyków przebywających w mieście.

— Skąd bierze się tam tak wielka ilość broni? — pytał Karaputo swoich ludzi.

Agenci nie umieli mu jednak na to dać odpowiedzi, nie potrafili bowiem ustalić pochodzenia tej broni.

I nagle szpieg japoński wpadł na dziwny pomysł:

— Czy te tajemnicze transporty broni nie mają jakiegoś związku z dość dziwną i niezrozumiałą przyjaźnią między biednym doktorem Wu, a bogatym chciwym przedsiębiorcą okrętowym Czen-Fu? — pomyślał.

— Czy na licznych statkach Czen-Fu nie przywozi się do Szanghaju broni?

Doświadczony szpieg japoński Karaputo nerwowo spacerował po swoim pokoju.

— Co teraz należy uczynić? — zastanawiał się. — Właściwie najprostszym wyjściem z sytuacji byłoby zawiadomić władze wojskowe o tym, że prawdopodobnie na statkach Czen-Fu przewozi się broń. Przeprowadzonoby wówczas na nich dokładną rewizję i ustalono czy moje przypuszczenia są słuszne.

Ale droga ta nie doprowadzi do celu. Bo gdy nawet się oka-

że Czen-Fu przewozi na swych statkach broń, to wówczas skarze się go na karę śmierci. Ten sam los spotka i doktora Wu. Ale w ten sposób nie zdusimy ruchu rewolucyjnego. Przede wszystkim Czen-Fu będzie się tłumaczył, że nie wie co przewoził w skrzyniach, a powtóre doktora Wu zastąpi inny człowiek San-Yena. A nam przecież zależy na całkowitym zduszeniu ruchu rewolucyjnego, na zaprowadzeniu całkowitego spokoju.

Co więc należy zrobić? W jaki sposób dowiedzieć się o tajemniczych interesach, łączących doktora Wu z Czen-Fu? W jaki sposób ujawnić, skąd pochodzi broń rozdawana wśród Chińczyków?

Te i tym podobne pytania przeżęły umysł Karaputo. Głębokie zmarszczki ukazały się na jego czole. Nagle na jego twarzy rozlał się uśmiech zadowolenia. Zmrużył swe skośne oczy i rzekł do siebie półgłosem:

— Hm, jest sposób! Ze też od razu nie wpadłem na ten genialny pomysł! Wykażę tym Chińczykom, czego potrafi dokonać japoński wywiad... Zastrucę na nich takie sieci, że nie zdołają się już z nich wydostać.

Zadowolony z siebie, nacisnął guzik dzwonka. Po chwili do jego pokoju wszedł jeden z agentów.

— Sprowadź tancerkę Hong Kai — rzekł szeptem Karaputo.

TANCERKA HONG KAI.

Do mieszkania Czen-Fu przybył po europejsku ubrany Japończyk i poprosił służącego, aby zameldował go swemu panu. Służący zadość uczynił jego prośbie. Na końcach palców

wszedł do pokoju, w którym wylegiwał się bogaty przedsiębiorca okrętowy i wyrwawszy go z drzemki, oświadczył:

— Mój wielki panie, jakiś Japończyk chce się z panem widzieć.

Po chwili próg pokoju przestąpił Japończyk ubrany po europejsku, który nisko się skłonił i uprzejmie się uśmiechał.

— Czym mogę panu służyć? — zapytał Czen-Fu.

— Jestem przedstawicielem wielkiej japońskiej fabryki włókienniczej — odparł Japończyk.

— Fabryka nasza zawsze eksportowała dużo towaru do Chin. Ponieważ słyszałem, że posiada pan znaczną ilość statków towarowych, chcielibyśmy z panem nawiązać stosunki handlowe. Słyszałem również, że na pańskich statkach towar jest lepiej zabezpieczony, niż na innych i z tego szczególnie względem chcielibyśmy przewozić nasze wyroby na pańskich statkach.

Cena w danym wypadku nie wchodzi w rachubę. Czy zgadza się pan na to? Czy odpowiadając na to?

Czy to odpowiada Czen-Fu? Był on w siódmym niebie. Był to przecież wspaniały interes.

Mógł on na tym zarobić dziesiątki tysięcy dolarów, a taka okazja nie często się zdarza. Bagatelna, jedna z większych japońskich fabryk włókienniczych chce przewozić swe towary na jego statkach!

Niczym jednak nie zdradził swej radości i milczał, sądząc, że tym zachęci Japończyka do ofiarowania mu jeszcze wyższej ceny.

Japończyk nie otrzymawszy

odpowiedzi, mówił dalej. Wyjął plik papierów i pokazał Czen-Fu mnóstwo listów polecających japońskich przedsiębiorstw, oraz opowiadał o milionowych transakcjach, jakie już przeprowadził.

— A więc panie Czen-Fu — czy zgadza się pan na naszą propozycję? — zapytał w końcu po raz drugi Japończyk.

— Owszem, moje słowo posiada tę samą wartość, co spisaną umowę — odparł uroczyście Czen-Fu.

Bogaty Chińczyk stał się nagle bardzo uprzejmy dla swego gościa. Wezwał służącego i kazał podać herbatę. Pijąc aromatyczną herbatę, obaj rozmawiali o interesach, polityce i tym podobnych sprawach. Obaj bowiem byli już przyjaźnie wobec siebie usposobieni i mieli zaufanie do siebie.

— Czy nie zechciałby pan mi wyrządzić zaszczytu i spędzić dzisiejszy wieczór w moim towarzystwie — odezwał się nagle Japończyk. — Znam bowiem bardzo słabo Szanghaj. Jestem tu zaledwie po raz drugi. Bardzo bym chciał odwiedzić szanghajski kabaret „Pod zielonym baldachimem“.

Moi przyjaciele, którzy tu częściej przyjeżdżali, opowiadali mi cuda o tym kabarecie. Samemu nie chce mi się tam wejść. Chętniebym zaś się udał w towarzystwie tutejszego mieszkańca, szczególnie zaś Chińczyka, a to ze względu na dzisiejsze na stroje — dodał ze znaczącym uśmiechem Japończyk.

Czen-Fu znalazł się w kłopotliwej sytuacji.

(Dalszy ciąg jutro).

Bałtyk oknem Polski na szeroki świat

W 20-lecie ukazania się polskiej bandery nad Polskim Bałtykiem

W chwili obecnej mija lat dwadzieścia, gdy po raz pierwszy od wieków polska bandera morską zatrzepotała triumfalnie nad polskim znów Bałtykiem.

Równoległe z pracą nad postawieniem naszych sił zbrojnych, na jak najwyższym poziomie doskonałości bojowej, posuwała się także i praca w rozbudowie marynarki wojennej. Naród zrozumiał wreszcie, że tylko ona może być gwarancją swobodnego wykorzystania morza, „okna na szeroki świat”.

Rozbudowa marynarki

Zbyt drogo kosztował nas w przeszłości brak większego zainteresowania morzem, abyśmy teraz, po wywalczeniu z takim trudem niepodległości mieli nie zwrócić na nią jak najbaczniejszej uwagi. Rzecz prosta, rozbudowa marynarki wojennej nie jest wcale łatwa. Przystępując do niej musieliśmy przystąpić do słownie od początku. Wybrzeże nasze, nie przystosowane wca-

le podówczas do organizacji żeglugi, brak portów i urządzeń technicznych w zestawieniu z kompletnym brakiem sprzętu — nie mogły w żadnym wypadku umożliwić nam dotrzymania w tej dziedzinie kroku innym państwom.

To też, mimo pięknych rezultatów, osiągniętych już na tym polu, musimy sobie otwarcie powiedzieć, że do zrobienia zostało jeszcze bardzo, bardzo wiele. W pracy ustać nam nie wolno, ani na moment. Polska Mocarstwowa — mocarstwować być musi i na morzu. Nasze interesy morskie muszą mieć flotę wojenną za gwarantkę ich dalszego, pomyślnego rozwoju.

Trochę historii

Historia rozwoju naszej floty wojennej przedstawia się następująco. Zaczętkiem jej było 5 torpedowców, przyznanych Polsce z dawnej floty niemieckiej, po zakończeniu wojny, 2 kanonierki, 4 trawlerzy, transportowiec i okręt hydrograficzny. Na tych właśnie skromnych i nielicznych jednostkach stawały swe pierwsze kroki w wyszkoleniu marynarskim nasze załogi.

Ponieważ okręty te były mocno już przestarzałe, większość z nich została wycofana z użytku, reszta zaś po kapitalnym remoncie w dalszym ciągu pełni swą służbę.

Rok 1926 jest przełomowym w dziejach rozwoju polskiej marynarki wojennej. Wykonane w zagranicznych stocznicach, stocznicach, przychodzą pierwsze, nowoczesne okręty bojowe, zastępując wycofane, mocno „sfatygowane” jednostki.

W chwili obecnej nasza flota wojenna liczy 21 okrętów i 4 mniejsze statki portowe, o ogólnym tonnażu 12.270 tonn.

Do okrętów bojowych należą: 4 kontrtorpedowce: O. R. P. „Grom”, O. R. P. „Błyskawica”, O. R. P. „Wicher” i O. R. P. „Burza”, 3 łodzie podwodne: O. R. P. „Wilk”, O. R. P. „Rys” i O. R. P. „Zbik” oraz stawiacz min O. R. P. „Gryf”.

Grupę okrętów pomocniczych stanowią: 2 kanonierki: O. R. P. „Komendant Piłsudski” i O. R. P. „General Haller”, 2 torpedowce: O. R. P. „Mazur” i O. R. P. „Kujawiak”, 4 trawlerzy: O. R. P. „Czajka”, O. R. P. „Jaskółka”, O. R. P. „Mewa” i O. R. P. „Rybitwa” oraz okręt minowy O. R. P. „Smok”.

Budujemy nowe jednostki

Poza tym w skład okrętów specjalnych wchodzi: żaglowiec szkolny O. R. P. „Iskra”, okręt hydrograficzny O. R. P. „Pomorzanie”, transportowiec O. R. P. „Wilga”, okręt nurków i 4 holowniki.

W najbliższym już czasie zostaną ukończone nowe jednostki. W stocznich holenderskich Vlissingen i Rotterdam budują

się dwie łodzie podwodne: O. R. P. „Sęp” i O. R. P. „Orzeł” (po 1.000 tonn wyporności każda), własna zaś stocznia marynarki wojennej w Gdyni konstruuje 2 trawlerzy typu O. R. P. „Jaskółka” po 183 tonny. Trzeba tu dodać, iż O. R. P. „Orzeł” budowany jest za pieniądze, zebrane wśród społeczeństwa drogą dobrowolnych składek przez Fundusz Obrony Morskiej, połączony z funduszem, który złożą oficerowie i podoficerowie wojska i marynarki wojennej. O. R. P. „Orzeł” będzie więc pierwszym darem społeczeństwa dla dźwigającej się, młodej marynarki wojennej.

Konieczne środki pieniężne

Doceniając olbrzymie znaczenie, jakie odegrają w przyszłej wojnie t. zw. ścigacze (łodzie torpedowe), Liga Morska i Kolonialna, podjęła inicjatywę budowy tych groźnych jednostek. Ustalono już zostało, iż każdy Okręg Ligi ufunduje jeden ścigacz swego imienia. Akcja zbiórki na ten cel posuwa się już szybko naprzód i budowa pierwszego ścigacza niebawem zostanie rozpoczęta.

Pomimo tych osiągnięć flota nasza nie stoi jeszcze, niestety jak już mówiliśmy na tym poziomie, na jakim stać powinna. Środki pieniężne na jej dalszą, szybką rozbudowę muszą się znaleźć jak najprędzej. W wielkim wyścigu o panowanie nad bezkresnymi obszarami mórz ca-

łego świata Polska brać musi czynny udział, jeśli nie ma się powtórzyć smutna tragedia z przed wieków. Oczywiście równoległe z tym posuwać się winna rozbudowa wybrzeża, flotylli rzecznej i lotnictwa morskiego, bez którego owocna działalność marynarki wojennej jest wprost nie do pomyślenia.

„Silna flota wojenna na morzu — to pokój i bezpieczeństwo kraju”. Obchodząc rozpoczynające się „Dni Morza” musimy o tym pamiętać zawsze.

Polska musi się stać Narodem Morskim!

Jerzy Rozwadowski

Kalendarz dnia

23
CZERWCA

CZWARTEK
N. P. Marii Nieustaj. Pomocy.
Zenona m., Feliksa k.
Słowiański: Wandy księż.
Słońca wsch. 3.14
zach. 20.1.
Księżyc: wsch. — zach. 14.44.

KRONIKA HISTORYCZNA

1264 Bolesław Wstydlawy zwyciężył Jądrzawców pod Brańskiem nad Bronką.
1530 Urodził się Jan Kochanowski.
1818 Pogrzeb Nacz. Kościuszki w Krakowie.
1912 Uchwała o wydzieleniu Chełmszczyzny z Królestwa Polskiego.
1916 Bohaterska obrona Verdun.

PRZYSŁOWIA LUDOWE:

Czerwiec się zwykle na maju wzoruje
Jego pogodę, deszcz, wiatr nasładuje.

CIEKAWY WIADOMOŚCI:

Pod względem często używanych nazwisk, Majewscy są na drugim miejscu (po Kowalskich), jest ich bowiem 43.000.

WESOŁE DROBIAZGI:

W dawnej Polsce uważano, że są trzy kondycje dla konserwacji przyjaźni ludzkiej: 1) Beczka wina na po-traktowanie, 2) Czapka dla uszanowania ludzi i 3) Papieru libra dla korespondencji.

BALSAMICZNA SOL
DO NÓG
GAŚCICKIEGO (2 KOGUTKIEM)
AGEPIN
usuwa ból pleców, naciśnięcie nóg, zmigoczenie odcisków, które po tej kąpielce dojdą się usunąć nawet poznaczeniem. Przeciwnie użyć na opuchliznę.

Na małej wokandzie...

Po kropelce czyli: „Mąż na zakupach”

(A.E.) — Idź Bronek na miasto — rzekła pani Augustowska do męża. — Dziś twoje imieniny, kup więc na wieczór wódeczności, a także samo zagrychę.

Posłuszny małżonek zastosował się do polecenia i udał się do pobliskiej restauracji.

— Polecam wiśniówkę — rzekł restaurator. — Pierwszorządny gaz w smaku i zapachu. Pan szanowny spróbuje kielosnek dla przekonania.

— Faktycznie dobra — stwierdził pan Augustowski, wychyliwszy kieliszek.

— A żyniówka moja to w całej okolicy słynna. Ochłaj pan jaki skuteczniejszy? Takim sposobem nie obejdzie się bez żyniówki. Pociągnij pan!

Po żyniówce pan Augustowski wypróbował anyżówkę. Następnie tyknął kropelkę pieprzówki, po której przyszła kolej na kminkówkę i zubrówkę.

Nie mogąc doczekać się powrotu męża, pani Augustowska

ruszyła na poszukiwanie. Niedaleko jednak zaszła, gdyż przed bramą ujrzała jakieś zbiegowisko.

Podbiegła i zbladła. Na bruku bowiem leżał pan Augustowski, którego zamknięte oczy i nieruchoma postać wskazywały, że biedak zemdlął.

Litościwi przechodnie starali się ocucić nieszczęśliwego, skrapiając mu skronie wodką. Wówczas zaś pan Augustowski poruszył wargami i jęknął:

— Nie na głowę... Do ust...

Oburzona pani Augustowska sprawiła mężowi w domu prawdziwą łaźnię. Ponieważ zaś biedak krzychał, że restaurator wszystkiemu jest winien, więc dostało się i restauratorowi.

W rezultacie pani Augustowska stanęła przed sądem.

Sąd wybaczył jej pobicie męża. Restaurator nie można jednak było darować, wobec czego pani Augustowska powędrowała do aresztu na 3 dni.

Prezydent m. Torunia p. Raszeja wręcza Panu Marszałkowi Śmigłemu-Rydzowi dyplom o bywatelstwa honorowego m. Torunia.

Ryby trujące żyją w Morzu Północnym

Morze północne posiada dwa gatunki ryb trujących. Ryby te posiadają tylne płetwy w formie kolców. Każdy kolec jest osadzony w gruczole z trucizną. Ryby te żyją na dnie morza, gdzie prawie w dno morskie, a raczej w jego mół się wkopują niejako, wystawiając kolce. Gdy grozi im niebezpieczeństwo — płetwę z kolcami rozwijają w formie wachlarza.

Gdy nacierający wróg nie zauważy tego ostrzegawczego

sygnału, czy też bagatelizuje go i atakuje rybę, otrzymuje uderzenie kolcem, przez który w ciało napastnika przesącza jad.

Czyniono próby ze świnkami morskimi oraz szczurami. Trucizna działała dość szybko, gdyż w przeciągu godziny zwierzęta te przestawały żyć.

U większych zwierząt oraz u ludzi trucizna ta wywoływała tylko zapalenie lokalne, nie grożąc następstwami utraty życia.

Z pamiętnika pięknej Pani

5 FLEURS

FORVIL

Poradnia życiowa Rolf Nelsona

Gdzie szczęście. Uważa Pan za szczęście zdobycie pieniędzy, wszystko jedno jakim sposobem. Zawsze jednak każda sprawa kończy się przeciwnie, — stratą materialną. Jest Pan za mało sprytny i nie rozumie się na interesach.

Nigdy nie zdobędzie Pan bogactwa i dlatego też radzę pracować dalej w swoim zawodzie, gdzie może Pan osiągnąć względny dobrobyt, a nie wsiadać móżgu bezskutecznie. Zaniebawienie w pracy zawodowej grozi utratą posady. Radzę grać na loterii.

Wiem, że nie zdobędzie Pan głównej wygranej, ale jedna z mniejszych wygranych przypadnie Panu w udziale.

J. Paw. Przyczyna wiecznych niepowodzeń życiowych leży w Panu. Jest Pan zbyt porywczy i nie potrafi spokojnie jakakolwiek sprawę załatwić. Konieczne jest opanowanie się. Wszędzie dookoła widzi Pan tylko wrogi. We własnej żonie i dzieciach widzi Pan również wrogów. W tym wypadku myli się Pan.

Dzieci nie mają wszystkiego co im potrzebne do ukończenia nauk i dlatego mają pewien żal do Pana jako ojca, ale żona jest tylko podrażniona niemożnością wywiązania się z obowiązków, poza tym jest Panu prawdziwą przyjaciółką i nie radzę jej porzucać. Będzie Pan się czuł bardzo opuszczony.

Inne kobiety które będą się ubiegały o Pańskie względy będą miały przede wszystkim interes na myśli. Pośadę koniecznie przyjąć. Na razie pozostać na tej.

Wiem, że wkrótce nadarzy się znacznie korzystniejsza.

BEZ BÓLU
SKUTECZNIE
USUWA
ODCISKI
BRODAWKI
Z GRUBIAWY
SKÓRY
PŁYN
KLAWIOL
AP. KOWALSKI

Popłoch w świecie przestępczym

wywołało aresztowanie pasera — opiekuna

Znany paser, Chaim Epsztajn (Warszawa, Stawki 11), wielokrotnie karany za handel kradzionymi rzeczami, pragnąc zmylić czujność policji, pozostawiał ze swoją przestępczą działalnością i założył hurtownię szmat.

Hurtownia rozwijała się pomyślnie, Epsztajn wywoził z Warszawy duże ilości szmat i wszystko byłoby w najlepszym porządku, gdyby nie ciekawość policji, która zainteresowała się szmacianym interesem pasera.

W dniu wczorajszym zatrzymano niespodziewanie na ro-

gacie grójeckiej platformę, nala-dowaną szmatami, które Epsztajn wywoził do Radomia.

Zarządzona rewizja dała niespodziewane wyniki, w belach ze szmatami znaleziono całe sto sy kradzionej garderoby, bielizny, dwa futra, platory i różne rzeczy.

Platformę, powożoną przez Joska Korala (Bagno 3) zawrócono do komisariatu. Wóznica twierdził, że nie wiedział, co się znajduje we wnętrzu bel ze szmatami.

Epsztajn, któremu usłużny wywiad doniósł o zdemaskowa-

niu transportu, zbiegł i ukrywał się w mieszkaniu znanego złodzieja, Gedale Pelkinda, przezwiskiem „Katorżnik” (Krochmalna 65), gdzie zastała go policja, aresztowała i osadziła w więzieniu.

W toku dochodzenia wyszło na jaw, że Epsztajn, gorliwie zajmujący się handlem „szmatami” nie tylko nie zerwał kontaktu ze światem złodziejskim, ale jeszcze bardziej zacieśnił „stosunki handlowe” z przestępcami i gro-madnie skupował t. zw. „facjen-dę”, płacąc nawet z góry grub-sze zaliczki złodziejom.

Epsztajn troskliwie opieko-wał się swoimi dostawcami, o-płacał nawet specjalnych „szpe-raczy”, których zadaniem było wypatrywanie odpowiednich te-renów kradzieżowych, a na-stępnie nadawał złodziejom ro-botę. W wielu wypadkach zaopatrywał ich w narzędzia zło-dziejskie. Gdy któremuś z do-stawców powinęła się noga i złodziej wędrował do więzienia paser opłacał obrońców, starał się o fałszywych świadków, mających stwierdzić alibi winowaj-cy, a gdy środki obrony zawio-dły, posyłał mu do więzienia ob-fite walówki i opiekował się ro-

dziną, względnie przyjacielką skazanego.

Aresztowanie pasera-opieku-na wywołało olbrzymie wraże-nie i popłoch w świecie złodziejskim.

Włamanie na pocztę

Do agencji pocztowej w Łowiczu dostali się po obcięciu kłódki, jacyś sprawcy, którzy o-tworzyli łomem żelazną kasę i skradli 48 złotych w gotów-zie, 60 znaczków pocztowych po 1 zł., 40 znaczków po 5 i 10 znaczków po 10 zł., blankiety wekslowe na 524 zł. oraz różne wartościowe druki i znaczki, o-gółem na sumę 1176 złotych.

Młodociany desperat

19-letni Juliusz Wiliński, syn kontrolera tramwajów miejskich, (Marcinowskiego 1), z rozpaczą, że nie otrzymał matu-ry, postanowił popełnić samo-bójstwo.

Młodzieniec udał się do piw-nicy, gdzie powiesił się na pas-ku, przymocowanym do rury wodociągowej. Podejrzanie rzę-żenie usłyszeli lokatorzy suterenu.

ny sąsiadującej z piwnicą: Ma-ria Chojnowska i Józef Lewan-dowski, którzy zaalarmowali sy-na dozorcy domu, Aleksandra Maraszkiewicza. Ostatni wraz z policjantem zdjęli wiszącego.

Zastosowano sztuczne oddy-chanie i inne zabiegi, dzięki cze-mu młodocianego desperata przywrócono do życia.

Gromadą szli na wyprawę

W halach mirowskich i w „Wielopolu” w Warszawie gra-sowała nieuchwytna banda szo-penfeldziarzy, która dopuszcza-ła się licznych kradzieży ze stra-ganów, kramów i sklepów.

Złodzieje udawali się na wy-prawy gromadnie po cztery, pięć osób, udawali klientów i korzystając z zamieszania, jakie powstawało przy tak gromad-nym napływie rzekomych kupu-jących, kradli, co się tylko na-winięło im pod rękę.

Policja przez dłuższy czas nie mogła wytropić zuchwałej ban-dy, która miała na swoich usłu-gach specjalnych „wywiadow-ców”, ostrzegających w wypad-ku ukazania się policji na tere-nie „operacji” złodziejskich.

Wreszcie po żmudnych ob-serwacjach, w dniu wczoraj-szym ujęto i osadzono w więzie-niu całą bandę: Hersza Jakobs-

kinda, Abrama Rejngolda, Aro-na Turka, Menasze Wendera, Małkę Zysman i Wolfa Kamio-nera.

Na czele bandy stał Turek, karany już 18 razy za kradzieże.

Zabita przez pociąg

28-letnia Janina Rudek, mieszkanka Annapola, przechodząc rano torami kolejowymi, mię-dzy stacjami Praga i Pludry, wskutek własnej nieostrożności została potrącona przez nad-jeżdżający pociąg osobowy nr. 631.

Wezwany lekarz Pogotowia przewiózł ofiarę własnej lekko-myślności do szpitala Przem. Pańskiego, gdzie nie odzyskawszy przytomności, zmarła.

ŻĄDAMY KOLONII!

Sytuacja finansowa Egiptu przedstawia się pomyślnie

KAIR. Premier Mohamed Pasza przedłożył izbie projekt budżetu, z którego wynika, że finansowa sytuacja Egiptu jest pomyślna.

Preliminowane w budżecie

wydatki na zbrojenia wynoszą 2 i pół miliona funtów. Pre-mier podkreślił konieczność utworzenia banku dewizowego oraz przeprowadzenia reformy podatków.

Groźny pożar

Spłonęła cegielnia w Pustelniku

Wczoraj około godz. 4-ej ra-no w cegielni i Zakładach Cera-micznych S. A. „Pustelnik” w Pustelniku wybuchł groźny po-żar.

Ogień natrąfiwszy na łatwo-palny materiał rozszerzał się z błyskawiczną szybkością. Do akcji ratunkowej przystąpiły o-

koliczne ochotnicze straże pożar-ne przy współudziale robotni-ków i mieszkańców. Około go-dziny 7-ej do pożaru wezwano V-ty oddział straży ogniowej z Warszawy.

Akcja ratunkowa trwała bar-dzo długo.

Wiadomości sportowe

Walka Louis — Schmelling

Znów poczyniono olbrzymie zakłady

Louis i Schmelling, którzy we śro-dę w nocy walczyli w Nowym Jorku o tytuł mistrza świata wszyst-kich wag, zakończyli w poniedziałek swoje treningi.

Mecz wywołał w amerykańskim świecie sportowym olbrzymie zainte-resowanie. W poniedziałek wieczorem skonstatowano, że dotychczasowe wpływy z biletów wstępu na ten mecz osłagnęły sumę przeszło 700 tysięcy dolarów. Impresario tego spotkania Mike Jacobs ma jednak nadzieję, że suma ta zostanie jeszcze podwyższona i przekroczy milion dolarów.

Faworytem spotkania jest Louie. Zakłady brzmią 5:3 na jego korzyść. KOLARZE WŁOSCY W BIEGU DOKOŁA FRANCJI.

RZYM. Włoska federacja kolarska ustaliła już skład reprezentacji Włoch na wyścig „Dokoła Francji”. Nazwi-ska zawodników włoskich notujemy: Bartali, Bini, Bergamaschi, Coittur, Introzzi, Martano, Mollo, Rossi, Ser-vadeni, Bimonini, Vicini.

POLSCY LEKKOATLECI NA LIŚCIE ŚWIATOWEJ.

BERLIN. W dobrze redagowanym czasopiśmie niemieckim „Der Leicht-athletik” opublikowano listę najlep-

szych wyników świata, uzyskanych w lekkoatletyce w sezonie bieżącym do dnia 12 bież. miesiąca.

Na liście tej znajdujemy dwa na-zwiska polskie, a mianowicie:

W biegu na 1500 m. — Staniszew-ski zajmuje 8-me miejsce z wynikiem 3:59,8 min. Przed nim znajdują się zawodnicy: 1) Beccali (Wł.) 3:52,8 min., 2) Lash (Am), 3) Mostert (Bel-gia), 4) Johnson, 5) Ollander (oba — Szwecja), 6) Igloi (Węgry), 7) Leicht-nam (Fr.).

W kuli również na 8-ym miejscu jest Gierutto z wynikiem 15,56 m. Przed nim pierwsze miejsca okupują Amerykanie w liczbe 5-ciu: Watson (16,14 m.), Ryan, Hackney, Allec i Strode oraz dwaj Niemcy — Woelke i Steock.

LEKKOATLETYCZNE MISTRZO-STWA WARSZAWY PAN

W nadchodzącą sobotę i niedzielę na stadionie AZS w parku im. Pa-derewskiego w Warszawie rozegrane zostaną zawody lekkoatletyczne pań o indywidualne mistrzostwa Warsza-wy w klasie A.

Początek zawodów — w sobotę o godz. 16.30, w niedzielę o godz. 10-ej.

Masowe zatrucie

BUKARESZA. We wsi Ra-cea w powiecie Baltzu wyda-rył się wstrząsający wypadek masowego zatrucia 52 robotni-ków rolnych po spożyciu mięsa z chorego wieprza.

7 osób zmarło w ciągu kilku godzin, 30 zaś znajduje się w stanie b. ciężkim.

Ukryci w zaroślach czatowali na ofiary

Ryszard Tomasiewicz, miesz-kaniec Zabek, został napadnię-ty przez dwóch znanych awan-turników, Tadeusza Paciorkow-skiego i Józefa Markowskiego (Zabki), którzy pod groźbą no-zów zażądali wydania pienię-dzy na wódkę.

Gdy Tomasiewicz odmówił,

napastnicy poranili go nożami i zbiegli. Zawiadomiona policja natychmiast zarządziła obławę, w wyniku której nożowców od-naleziono w pobliskim lesie, gdzie zaczajeni czekali na dru-gą ofiarę.

Na widok policji, zuchwali nożownicy rzucili się do uciecz-

ki, a osaczeni ze wszystkich stron, z nożami w ręku zaatakowali policjantów.

Z opryskami stoczono za-ciekłą walkę, rozbrojono ich, obezwładniono i przewieziono do aresztu. Decyzją sędziego śledczego, nożowców osadzono w więzieniu.

Arystokratyczna przemysłniczka odegrała wybitną rolę w wielkiej aferze

PRAGA. Wielka afra prze-myślniczo-walutowa wykryta o-stаточно na lotnisku praskim, za-

tacza coraz szersze kręgi.

Czeskie władze śledcze usta-nowiły ścisłą kontrolę centrali telefonicznej, w przekonaniu, że jedna z utytułowanych wspólni-czek przemysłników, która zbie-gła za granicę, będzie niewątpli-wie usiłowała nawiązać kontakt ze swymi towarzyszami

Nadzieje te nie były pło-nne, gdyż wczoraj zgłosiła się ona te-lefonicznie z Rotterdamu, gdzie zamieszkała w hotelu Weimar. Ponieważ osoba ta wyjechała bez pieniędzy a jej współników

zatrzymano z pieniędzmi na lot-nisku praskim, domagała się o-na kategorycznie nadesłania jej większej sumy, grożąc iż w prze-ciwnym razie powróci do Pra-gi i zdemaskuje całą aferę.

Policja czeska, która przyjęła tę rozmowę, usiłowała nakłonić nieznana współniczkę do po-wrotu do Czechosłowacji.

W związku z tą aferą areszt-o wano w Pradze 2 włamywaczy. Władze miejscowe trzymają w dalszym ciągu wszystkie nazwi-ska w ścisłej tajemnicy.

Skradziona Ewangelia

została znaleziona w piwnicy

ISTAMBUL. Śledztwo pro-wadzone od dłuższego czasu w sprawie kradzieży słynnego eg-gzemplarza starożytnego Ewan-gelii kunsztownie ilustrowa-nego przerwane zostało chwiło-wo sensacyjnym wypadkiem.

Mianowicie główny wika-riusz patriarchatu wschodniego otrzymał wczoraj wiadomość te-lefoniczną, podaną przez osobę nieznana, która oświadczyła, że egzemplarz Ewangelii znajduje się zakopany w ogrodzie pałacu patriarchy.

Przedsięwzięte pod wskaza-nym miejscem poszukiwania za-kończyły się odnalezieniem skra-dzionej Ewangelii.

Sędzia śledczy, prowadzący sprawę, nie zadowolili się po-wyższym wynikiem i postano-wił nadal prowadzić śledztwo.

Niespodziewany potop

Woda zalała piwnice i mieszkania

Wczoraj o godz. 15-ej przy-zbiegu ul. Podwale i Nowomiejskiej w Warszawie, na terenie odbudowy murów obronnych starej Warszawy z niewiadomej przyczyny pękła rura wodocią-gowa. Silny prąd wody wyrwał ziemię z kamieniami, zalewając część terenu odbudowy

Robotnicy pospieżyli na ra-tunek, zrywając parkan i usu-wając worki z cementem i inne materiały budowlane. Jednocześnie zaalarmowano telefonicznie inspekcję wodociągów i kanali-zacji.

Do chwili przybycia pogoto-wia inspekcji, woda zalała piw-

nice, sutereny i mieszkania na parterze przy ul. Mostowej 27.

Robotnicy pogotowia zam-knęli dopływ wody do całego szeregu domów przy ul. Nowo-miejskiej i Podwale, po czym przystąpili do rozkopywania miejsca, w którym pękła stara rura, celem zmian jej na nową.

Tajemniczy zgon staruszków

Sekcja okaże, czy zostali otruci

W Rembertowie zmarli w ta-jemniczych okolicznościach mał-zonkowie Stępień, 68-letnia Franciszka i 78-letni Jan. Polic-ja zabezpieczyła zwłoki. Zachodzą przypuszczenie, że zmarli o-ni wskutek zatrucia. Jako podej-rzaną zatrzymano córkę ich, 30-letnią Czesławę, zamieszkałą we wsi Groszówka, gm. Wawer, która — jak zeznał 7-letni jej kuzyn, Bolesław Obtulowicz —

dosypywała do herbaty poda-wanej rodzicom jakiegoś prosz-ku.

Zwłoki Stępieńskich przewiezio-no do gabinetu medycyny sądo-wej przy ul. Oczerki w Warsza-wie, gdzie poddane zostaną sekcji.

Jako podejrzanych policja za-trzymała również kochankę Stępieńskich oraz Marię Obtulowicz

K.R.ŁSKI Tajemnica Czarnej Damy

SENSACYJNA POWIEŚĆ
WSPÓŁCZESNA OSNUTANA
PRAWDZIWYCH ZDARZENIACH

Dyżurny przodownik w komisariacie odbiera tajemniczy telefon: jakiś głos woła o ratunek. W centrali telefonicznej udaje mu się stwierdzić, że jest połączony z mieszkaniem państwa Poradzkich, na Marszałkowskiej numer... Uduje się tam w towarzystwie trzech policjantów i po wyważeniu drzwi, spostrzega w gabinecie na fotelu trupa starszego mężczyzny.

Po przybyciu prokuratora oraz inspektora Urzędu Śledczego stwierdzono, że zmarłym jest ziemianin Stanisław Zaskrowa.

Poszukiwania nie dały rezultatu. Pewnego dnia wyłowiono w nurtach Wisły topielca, która miała na sobie bieliznę z monogramem S. P. Pani Poradzka rozpoznała w nim swego męża, mimo iż twarz topielca była straszliwie zmasakrowana.

Po pogrzebie, gdy Poradzka wróciła do domu, przyniósł listonosz list, wysłany przed dwoma dniami przez Poradzkiego z Mikułowa na Śląsku.

W liście swym donosi Poradzki, że został uwięziony w jakimś domu na Śląsku — adresu sam nie zna.

Po otrzymaniu listu z Mikułowa udał się Puchala w towarzystwie swągry Poradzkiego i kilku wywiadowców samo, lotem do Katowic.

Ale Poradzkiego już nie zastano, natomiast w pokoju o zakratowanym oknie leżał na podłodze chłopiec, który trwał w stanie dziwnego odrętwienia.

Wzywany lekarz, zabrał chłopca do swej kliniki, by tam dokonać analizy krwi.

Pewnego dnia, gdy pani Poradzka bawiła z dziećmi w Zakopanem, niezwykle intrygantka zdołała zwabić jej męża na bal karnawałowy w Reducie.

Poradzki przybył na bal maskowy do Reduty, gdzie zbliżyła się doń piękna młoda kobieta w masce diablicy. Po krótkiej rozmowie opuścili salę balową i udali się taksówką w stronę Wilanowa.

Po tygodniu Irys zaprosiła telefonicznie Poradzkiego do hotelu „Floryda”, gdzie oczekiwała go w swym pokoju: spędził razem kilka godzin.

Nazajutrz Poradzki naprosto oczekiwał telefonu Irys. Udał się do hotelu, gdzie oświadczone mu, że mieszkała tu tylko jedna doba, po czym wyjechała. Udał się więc do biura adresowego, gdzie podano mu, że Irena Podhorska mieszka na ulicy Koszykowej.

Seweryn Poradzki rozpoczął poszukiwania za tajemniczą damą: pewnego wieczora, gdy pociągiem pośpiesznym udał się do Lwowa — usłyszał w sąsiednim przedziale jakiś jęk. Wyszedł na korytarz, tu zobaczył tajemniczą Irys. Oświadczył, że już więcej nie opuści jej, na to zaproponowała mu, by razem wyskoczyli w biegu z wagonu.

Poradzki wyskoczył w ślad za Podhorską z pociągu. Gdy pytał o przyczynę niezwyklej ucieczki, wymogła na nim przyrzeczenie, że nie będzie się o nic więcej pytać. Pieszo przybyli do najbliższej stacji kolejowej.

Zanim Poradzki zdążył się obejrzeć, stała już Irena przy kasie, podała kajserowi odliczone pieniądze, tak by nie czekać na resztę; otrzymała dwa bilety.

W tym samym czasie przybył już na stację pociąg podmiejski. Na małej stacyjce nie było nawet kontrolera. Bilety sprawdzano dopiero w pociągu.

Seweryn Poradzki był przerażony i nawet dotknięty jej postępowaniem. Cemu kupuje dla niego bilet? Nie miał jednak czasu, by wyrazić swe oburzenie. Wszystko działało się z błyskawiczną szybkością. Nie zdążył nawet przyjrzeć się, jak się ta stacja nazywa... Irena ujęła go pod ramię i szybko weszła z nim do pociągu.

Po chwili, gdy tylko znaleźli się w pustym przedziale wagonu, rozległ się na peronie donośny głos konduktora:

— Odjazd!

Pociąg ruszył z miejsca.

Irena zasłoniła lampę firaneczką, tak, że w przedziale zaległ półmrok.

— A więc, opowiedziałam ci już, jak się rozpoczęła moja pierwsza miłość... — chciała kontynuować swe opowiadanie o człowieku, który miał zostać jej mężem i uszczęśliwić jej życie.

Seweryn Poradzki podziwiał jej opanowanie i spokój. Interesowało go niezmiennie to co mu opowiada; przecież otrzymał w taki sposób klucz do rozwiązania zagadki, która go trapiła... Ale teraz gnębiła go inna sprawa. Nie mógł już opanować się i niespokojnym głosem zapytał:

— Ira, dokąd jedziemy?

— Do mnie, do domu... — uśmiechnęła się czarująco.

— Ale dokąd? Czy to jest również tajemnica?

— Nie, to nie jest tajemnica. Wsiadamy w Lublinie, a stamtąd musimy jechać jeszcze dalej, ale już nie pociągiem, tylko autem...

— A zatem wracamy w kierunku Warszawy?

— Tak, mój kochany.

— Ale po co?

Miał zamiar znowu rzucić jedno z pytań, na które i tak nie otrzymywał odpowiedzi. Irena pojechała to po jego minie, to też z miejsca przerwała jego słowa:

— Chcesz, bym ci opowiedziała o swoim życiu, czy też masz zamiar rozmawiać o czymś zgoła innym?

— Nie, chciałbym naprawdę poznać twoje życie — odrzekł Poradzki i spokojnie już zapalił papierosa. — Bardzo ciekawie... Czy mam ci przypomnieć, o czym ostatnio opowiadałaś?

— Pamiętasz?

— Tak. Opowiadałaś, w jaki sposób zapoznałaś się z nim... Ale krótko to był? Zapewne jakiś ziemianin, hrabiec?

Irena zamyśliła się, nachmurzyła czoło, zmarszczyła brwi; miała przywołać raz jeszcze owe wspomnienia lat młodzieńczych, które budzą tęsknotę i żal.

I pod takt kół kolejowych, zaczęła Irena opowiadać o swym życiu. W przyćmionym przedziale kolejowym rozlegał się jej głos, znać było, jak tłumił w sobie wzburzenie po tej wielkiej krzywdzie, jaką jej kiedyś wyrządzono.

— Nie chcę wspominać jego imienia, nie zasłużył sobie na to... Czy był to hrabiec?... Nie, wojskowy, były legionista, po tym oficer sztabowy... Ale nigdy mnie to nie obchodziło... Nie zależało mi nigdy na jego pieniądzach, jego zaszczytach. Kochałam go całą duszą, wszystkimi nerwami mej duszy... Rozmyślałam o nim w dzień, śniłam o nim po nocach... Był to pierwszy mężczyzna, który wzbudził we mnie miłość. Dotąd nie wiedziałam, że kobieta zdolna jest dla jednego uczucia ponieść tyle ofiar...

— Miałam wtedy lat dziewiętnaście. Jest to okres, gdy kobieta rozkwita. Kiedy wszystko w duszy jest podminowane dynamitem... Wystarczy najmniejsza iskierka, by wszystko wybuchło ogniem...

Irena zamilkła na chwilę, jak gdyby zamyśliła się, i po tym opowiadała dalej:

— Wtedy właśnie zapoznaliśmy się ze sobą. Wtedy ujrzałam go po raz pierwszy. Pracowałam w sklepie, jako sprzedawczyni. Jak widzisz, pochodzę z ludu. Oczekiwał mnie przed sklepem, gdy miałam wyjść, po pracy. Byłam młoda, naiwna, wierzyłam we wszystko i wszystkim... Nie wiem, czy był naprawdę ładny, wydawał mi się jednak piękny... Moje koleżanki zazdrościły mi... Byłam biedną dziewczyną, on synem arystokratycznej rodziny. Rodzina moja była zatroskana moim flirtem,

uprzedzali mnie, że chce mnie tylko nabrać, że nie zaprasza mnie nigdy do swoich rodziców. Nieraz rozmawialiśmy ze sobą o wszystkim szczerze. Mówił mi, że rodzice mają zamiar wyswatać mu córkę jakiegoś bogatego przemysłowca. Nie daję się jednak przełamać, walczę z nimi o mnie. Jeśli nawet będzie zmuszony porzucić swój dom, swych rodziców — na nic nie będzie zważać. Nie może żyć bez mnie. Możemy żyć w nędzy, bez chleba, byle razem.

— Wierzyłam mu, tak jak młoda, naiwna dziewczynastoletnia dziewczyna może wierzyć, gdy jest zakochana, i gdy dla niej istnieje tylko ten jedyny... Trwało to kilka miesięcy. Życie wydawało mi się wtedy czarującą bajką. Każdego wieczoru spędzałyśmy czas razem. Pieścił mnie i całował, jak małe dziecko. Najlepiej jednak nam było, gdyśmy pozostawali sami bez świadków. Zakochani nie potrzebują świadków, nic ich nie obchodzi, prócz ich własnego życia...

— Tak, tak to jest — powiedział Poradzki i westchnął — No, i cóż dalej?

— A po tym wszystko poszło normalnym trybem, — opowiadała dalej Irena zasmuconym głosem — Oddałam mu wszystko, co młoda dziewczyna może dać w darze. Pokochał mnie jeszcze bardziej, nie pozwalał mi pracować. Byłam gotowa, byłam przekonana, że wkrótce rozpocznie się dla mnie nowe, szczęśliwe życie... Dał nawet na zapowiedzi.

— Nagle zginął, straciłam go z oczu: nie wiedziałam co się stało. Myślałam, że jest chory. Ale wkrótce dowiedziałam się prawdy... Dał mi sam znać o wszystkim listem z zagranicy... Pisał, że inaczej nie mógł postąpić... Musiał pobrać się z tą bogatą dziewczyną. Zapewniał mnie, że tylko mnie kocha, że o mnie wciąż myśli... Ale adresu swego przeczornie nie podał. — Głos Ireny załamał się — Bardzo cierpiałam, bardzo... Ale po tym miłość moja zamieniła się w nienawiść... Po dziś dzień jeszcze nie wiem, gdzie jest, co się z nim dzieje. Ale jestem przekonana, że jeszcze spotkamy się, że jeszcze będę go kiedyś miała w swoim ręku... Nie ucieknie przede mną...

— A po tym wyszłaś za niego? — spytał Poradzki, gdy zamilkła.

Ocknęła się nagle, wróciła do siebie, w jej oczach znów się ukazały ogniki:

— Po owym rozczarowaniu dałam sobie słowo, że nikogo nie poślubię...

— Mówiłaś przed tym o jakimś panu, od którego jesteś zależna...

— Ale nie jako żona... Dziś jestem twoją żoną...

Poradzki objął ją i wpił się ustami w jej usta.

Nagle wstała i powiedziała:

— Wsiadamy!

Poradzki nie zauważył, jak pociąg stanął — Wszyscy pasażerowie wysiedli.

Gdy wyszli z dworca, wsiadła Irena do prywatnego auta, które ją oczekiwało.

Autem wyjechali za miasto. Nagle Irena odezwała się:

— A teraz, drogi Sewerynie, oczekuje ciebie druga próba.

Ujrzał w jej ręku długą czarną przepaskę, którą skrzyła wokół dłoni, jak węży.

(Dalszy ciąg jutro)

LECH MUSZYŃSKI

COPYRIGHT BY BULL

DEMON TORU

PAMIĘTNIK KONIA WYŚCIGOWEGO

46.

Nasi dżokeje nie próbowali od razu zatrzymać nas. Dobiegliśmy więc aż do następnego zakrętu, a i wtedy wcale nie chciało nam się stanąć. Gladiator miał wiele wad, ale to już trzeba mu przyznać, że w jego żyłach płynęła dobra krew i że w tym wyścigu dał ze siebie wszystko.

Myślałam, że teraz będzie odpowiednia chwila, by zapytać go o pannę Jadzię.

— Nie wiem nic o niej — odburknął. Teraz jestem w porządku, nie stajni... Ale co taki wypadałoby do głowy biegać pod obcym imieniem?.. Czy wstyd ci było tej diabelskiej nazwy jaką miałeś do tej pory?..

Wstyd mi było wyznać mu prawdę i powiedzieć, że biegam tu w roli „barana”. Nie miałem jednak innej rady.

— Cóż — odburknął — zresztą to twoja sprawa, która niewiele mnie obchodzi. Ale tu do brzo pilnują tych kombinatorów i takie oszustwo prędzej czy później się wyda. Nie byłbym ci nigdy pozwolił przyjąć wszystkiego o łeb za mną, gdybym ciebie nie znał od dziecka.

— Nie mogłem go winić. W takim wyścigu, jak ten, na finiszu trudno jest zawsze nam samym sprawdzić, kto tu wygrał, a kto przegrał o łeb czy o krótką szyję... Tym razem płacono za mnie 315 za 10, i myślę, że Bill i Joe obłowili się nie najgorzej, bo w ogóle ich nie widziałem przez cały tydzień. Pewnego dnia Bill i ta pani przyszli jednak na mój trening. Przyjechali pięknym nowym samochodem.

— Puść go ostro — zawołał Bill na chłopaka. Ta pani chce zobaczyć go w pełnym „gazie”! ni!

Ale nauczyłeś się galopować, to już muszę ci przyznać.

Właśnie w tej chwili zrobił się ruch i na białej tablicy zwycięzców wywieszono numer 9 — mój numer!..

— „Co? A to lotry” parsknął Gladiator, przecież ja wygrałem ten wyścig...

Nie mogłem go winić. W takim wyścigu, jak ten, na finiszu trudno jest zawsze nam samym sprawdzić, kto tu wygrał, a kto przegrał o łeb czy o krótką szyję...

Tym razem płacono za mnie 315 za 10, i myślę, że Bill i Joe obłowili się nie najgorzej, bo w ogóle ich nie widziałem przez cały tydzień. Pewnego dnia Bill i ta pani przyszli jednak na mój trening. Przyjechali pięknym nowym samochodem.

— Puść go ostro — zawołał Bill na chłopaka. Ta pani chce zobaczyć go w pełnym „gazie”! ni!

Ruszyliśmy w zawrotnym tempie. W pewnej chwili minął nas drugi koń, który niewiedząco dla czego silnie kopnął mnie w nogę. Nie zwracałem na to chwilowo uwagi, ale gdy stanęliśmy, czułem, że noga moja była gorąca i mokra. Bill wyskoczył z samochodu i podbiegł do mnie. Chłopiec szybko zeskoczył z siodła i oboje zaczęli z niepokojem oglądać nogę.

— To ciężkie skaleczenie — dowodził chłopiec. Tamten koń musiał mieć złamaną podkowę. Do licha, szkoda, że kazał mi pan zrobić ten galop. Niech mnie pan wytłumaczy, jakoś przed Bergiem, bo inaczej urwie mi chyba głowę.

— Nie martw się, przyjacielu — powiedział Bill. To jest tylko moja wina. Zachciało mi się popisać, i teraz zapłacę za to słono. Zaprowadź go do stajni.

ROZDZIAŁ 43.

Rafa na nodze nie bolała mnie wprawdzie tak bardzo, jak dawne zwichnięcie pęciny, ale słyszałem, jak Berg mówił do Billa, że przez kilka miesięcy w żadnym razie nie będę mógł brać udziału w wyścigach. Joe proponował, by wywieźć mnie na ową farmę, gdzie spędziłem zimę, ale Bill stanowczo sprzeciwił się temu.

(Dalszy ciąg jutro).

PROSZKI
MIGRENI-HERBOWE
Kogutek
ZASTOSOWANIE
GRYPY, PRZEZIEBIENIE
BOLE GŁOWY, ZĘBÓW i t.d.
Zdajcie oryginalnych proszków ze znakiem „KOGUTEK”
GASECKIEGO
tylko w opakowaniu higienicznym w TOREBKACH

Z województwa

Wojewoda kielecki dr. Dziadosz wezwał przedstawicieli żydowskiej Gminy

Kina kieleckie:

Czwartak Papa się żeni
 Palace: Dziewczę z dalekiej północy
 WF i PW: Powrót Frankensteina
 Casino: Świat mówi o nas

B A R i RESTAURACJA BRISTOL

Kielce, Sienkiewicza 21 tel. 12-19

Zaprasza dziś na specjalne dania barowe

Schab z kapustą 50 gr.
 Gulasz ciel. po węg. 50 gr.
 Belszyk siek. z cebulą 50 gr.
 Kiełbasa firmowa 40 gr.
 Bigos myśliwski 30 gr.

Ceny niezmienione od 1935 r.

Odbiorniki sieciowe i grzejniki elektryczne, żelazka, imbryki, Kuchenki, grzałki do rurek, poduszki i inne do nabycia na dogodnych warunkach

W Radomskim T-wie
 ELEKTROFABRYKA
 ELEKTRYCZNI
 Spółka Akc. w Radomiu
 ulica Traugutta Nr 53

Kupon ulgowy „K. Expressu Codz.”
 okazicielowi kasa wyda bilet ulgowy w cenie 75 gr. na wszystkie miejsca w „CZWARTAKU”.

„TERRALIT”

Kielecka fabryka WYPRAW SZLACHETNYCH i SZTUCZNEGO KAMIENIA

Biuro: Kielce, Niepodległości 41, telefon 11-18. Skrz. poczt. 329.

Warszawa, ul. Marszałkowska 15a/17.

Katowice, Plac Miarki 7.

Wyznaniowej w Kielcach do podporządkowania się zarządzeniom starosty kieleckiego w sprawie uporządkowania mieszczących się przy synagodze zabudowań.

Pan wojewoda ostrzegł, że o ile w najbliższych dniach zarząd Gminy nie przeprowadzi należytego remontu, wyciągnięte zostaną w stosunku do opornych daleko idące konsekwencje.

Trudno żyć kulturalnie bez

RADIOODBIORNIKA

TELEFUNKEN

Najnowsze modele tych aparatów do nabycia w sklepie Elektrowni Kielce, ul. Sienkiewicza 59.

Sygnatura Km. 1682/38 złączono z Km. 1636/38.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości

Komornik Sądu Grodzkiego w Kielcach rew. I, Zdzisław Bienkowski, mający kancelarię w Kielcach, ulica Lipowa 19, na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 27 czerwca 1938 r. o godz. 9-ej, w Kielcach, na Placu Wolności odbędzie się 2 ga licytacja ruchomości, należących do Stanisława Tomickiego, składających się z samochodu ciężarowego marki „Fiat” (Państw. Zakł. Inż.) Nr 2003119 malowanego na zielono 6-cio cylindrowy, oszacowanych na łączną sumę zł. 2500

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Dnia 17 czerwca 1938 r.

Numer akt Km. 353/38.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości

Komornik Sądu Grodzkiego w Kielcach, rew. I, Zdzisław Bienkowski, mający kancelarię w Kielcach, ul. Lipowa Nr 19, na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 27 czerwca 1938 r. o godz. 9-ej w Kielcach, ul. Wesoła Nr 23, odbędzie się 2-ga licytacja ruchomości, należących do Stanisława Tomickiego, składających się z samochodu ciężarowego, zielonego, na podwójnych kołach tylnych, firmy „Bedford” oszacowanych na łączną sumę zł. 2.500.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

K I E L C E,
 W S P Ó L N A 5
 tel. 15-67.

Ze sportu

Decydujące zawody piłkarskie

Sekcja Piłki Nożnej W. K. S. w Kielcach zaprasza Starachowicki Klub Sportowy celem rozegrania decydującego meczu o mistrzostwo kl. „A” Podokręgu kieleckiego KOZPN.

Zawody rozegrane zostaną w niedzielę dnia 26 czerwca o godz. 17-ej bez względu na pogodę.

Czy jesteś już
 Członkiem L. M. K.

PRZETARG

Ubezpieczalnia Społeczna w Wilnie ogłasza

PRZETARG NIEOGRANICZONY

na wykonanie robót kamieniarskich — obliczanie płaskowcem powierzchni około 800 mtr.² elewacji budującego się gmachu Ubezpieczalni Społecznej w Wilnie przy ul. Mickiewicza Nr 27.

Warunki przetargu i ślepe kosztorysy są do nabycia za opłatą 5 zł, w Ubezpieczalni Społecznej w Wilnie przy ul. Żalwalnej 4/6 pokój Nr 33, od godz. 10 do 12, (telefon Nr 174), gdzie należy składać oferty w zapieczętowanych kopertach.

Do oferty obowiązuje wadium gotówkowe lub w papierach wartościowych w wysokości 3 proc. oferowanej sumy, złożone zgodnie z warunkami przetargu.

Termin składania ofert upływa dnia 30 czerwca 1938 r.

Publiczne otwarcie ofert odbędzie się w dniu 30 czerwca 1938 r. o godz. 18-ej w pokoju Nr 5.

Oferty nieodpowiadające przepisom Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29.1.1937 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu i instytucji prawa publicznego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 92) będą uznane za nieważne.

Ubezpieczalnia Społeczna w Wilnie pozostawia sobie prawo wyboru oferenta niezależnie od zaoferowanej ceny oraz ewentualnego unieważnienia przetargu.

Wilno, dnia 17 czerwca 1938 r.

ADAM GALIŃSKI
 Dyrektor Ubezpieczalni Społ. w Wilnie

Sygnatura Km. 2056/38.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości

Komornik Sądu Grodzkiego w Kielcach, rewiru I, Zdzisław Bienkowski, mający kancelarię w Kielcach, ul. Lipowa Nr 19, na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 27 czerwca 1938 r. o godz. 9 w Kielcach, ul. Lipowa 17, odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, należących do Tadeusza i Marii Osieńskich, składających się z kredensu stołowego, szafy ze szkła nemi drzwiami, stołu z kaukaskiego orzecha, szafy na ubrania jesionowej, stołu okrągłego z kaukaskiego orzecha, radioodbiornika 3-lampowego, oszacowanych na łączną sumę zł. 510.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Kupon „K. Expressu Codziennego”
 upoważnia do otrzymania ulgowego biletu w cenie 75 gr. do kina „Casino” na wszystkie miejsca z wyjątkiem łóż.

Drobne ogłoszenia

Do sprzedania

dom drewniany do rozbiórki 18x12 metrów na Słowiku wiadomość: Kielce, Słowackiego 24 dozorca wskaże.

Unieważniam

zgubioną legitymację wydaną przez Ubezpieczalnię Społeczną w Kielcach, na nazwisko Zak Stanisław.

Kupon „K. Expressu Codziennego”
 upoważnia do otrzymania w kasie kina „Palace” w Kielcach biletu w cenie 75 gr. na wszystkie miejsca

Wyrób szczotek i pędzli

J. OKRAJEWSKI

Kielce, ul. Sienkiewicza 30

Wykonuje wszelkie roboty w zakresie szczotkarstwa wchodzące do użytku domowego, fabrycznego i technicznego, po cenach bardzo przystępnych

Posiadam na składzie: walizki, teczki, sznury, zabawki, linoleum, chodniki, wycieraczki i t. p.

Nieźrównanej jakości

FIRMY

Smak świeżego owocu...

WODY naturalne owocowe, wody gazowe

WŁ. DŁUŻEWSKI

Kielce, ul. Chęcińska Nr. 19, tel. 14-83.

orzeźwiają, chłodzą, łagodzą upały.

Smak świeżego owocu...

Prenumerata miesięczna „Kieleckiego Expressu Codziennego” łącznie z odosłaniem do domu lub przesyłką pocztową w całym kraju 2 zł. 50 gr.

Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetry w 1 szpalcie w tekście 40 gr., za tekstem 30 gr. Ogłoszenia drobne 10 gr. za słowo. Ogłoszenia matrymonialne w dziale „drobnych” 20 gr. za słowo.

Komunikaty i wzmianki 1 zł. od wiersza. komunikatów bezpłatnych nieumieszczają się. Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada.

Redakcja i Administracja Kielce, ul. Żytnia 8.

Drukarnia „Spółdruk” Kielce, ul. Sienkiewicza 32.